

1
Väderlekstecken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

481

Ger kråkan ljud ifrån sig, blir det regn, därför kallas den
våtakråka.

(345)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1/2
Väderlekstecken.

481

Om svalorna flyger lågt blir det regn, flyga de högt blir det
vackert väder.

33
Väderlekstecken.

481

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Daladinman bådär stark värme.-När dimman syns säger man att
Brygger.

4.4
Väderlekstecken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

481

Är himlen röd på kvällen blir det storm, är den röd på morgo-
nen blir det regn.

5-5
Väderlekstecken.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

481

Slå gnistorna ut ur spisen blir det storm.

66
Väderlekstecken

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

481

Kommer solsvärten (koltrasten) till gårds vintertid blir det
kallt.

7.7
Väderlekstecken

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

--- 481

Är vintergatan mjölkig i augusti blir vintern sträng.

---88
Väderlekstecken

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

481

Bär rönnen mycket frukt blir vintern sträng.

99
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Väderlekstecken

481

Kommer domherren tidigt till gårds om hösten blir vintern
sträng.

Varsel.

10.
10

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

481

Skrikor viporna blir också lik.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Varsel.

1/1

481

Skriker ugglorna vid gården, blir lik i huset.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12 12.
Varsel

481

Om man möter en person och tilltalar honom och han inte
känner igen en, så dör han innan årets slut.

Drängen blev skickad ett ärende, men dröjde länge borta. När han slutligen kom sade husbonn:

"Har du sett en snijl?"

"Ja, det har jag väl," säger drängen.

"Ja då har du väl mötten, för hinnt-en
har du aldrig kunnat," svarar bonden.

14/4

Den blå stuteh.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

481

Aa 571
Det var en gång en kung, som hade en vacker dotter. Den riktiga drottningen var död. En dag gifte kungen om sig och den nya drottningen hade två fula, stygga döttrar. De kunde inte tåla den vackra, snälla prinsessan, men de vågade inte döda henne för kungen. Men så måste han gå ut i kriget och då började styvmotern och hennes döttrar att behandla prinsessan illa. De beslöt att svälta ihjäl henne. Därför gävo de henne bara en torr brödbit och skickade ut henne i skogen för att samla bär. Men de visste väl att där inte fanns några bär. Prinsessan sökte och sökte men hittade inga. Då blev hon ledsen och började gråta för hon vågade inte komma hem utan bär och så var hon hungrig. Rätt som

hon satt där och gråt, kom en blå stut och frågade: "Varför gråter du?"—"Jag har inga bär hittat, och så är jag hungrig", sade prinsessan. Då bad stuten henne följa med och så kom de till ett ställe där det var alldeles fullt med de präktigaste bär. När prinsessan hade plockat så många, hon kunde bära, sade stuten: "Säg nu till mig, Bord duka dig!"—"Bord duka dig", sade prinsessan och genast var där en härlig måltid dukad på marken. När prinsessan hade ätit sig mätt, sade stuten, att hon skulle säga: "bord duka ihop dig!"—"Bord duka ihop dig," sade prinsessan och så gick alltsammans in i stuten igen.

När det blev kväll, kom prinsessan till slottet igen. Hon var vackrare och gladare än när hon gick och ville ingen mat ha. Och bär hade hon. Den elaka drottningen kunde inte förstå, hur prinsessan burit sig åt, men hon bände henne till skogen nästa dag också. Men på kvällen kom hon igen. Bär hade hon och mat ville hon inte ha. Så gick det dag efter dag och till slut förstod

styvmodern, att prinsessan hade någon som hjälpte henne.

En dag, när prinsessan skulle gå, skickade drottningen en tjänare med henne. Men han var enögd. När så prinsessan träffade den blå stuten viskade denne: "säg: "enöga sov!" -- "Enöga sov", sade prinsessan och då somnade tjänaren. Men prinsessan följde med den blå stuten och han visade henne var det fanns bär och gav henne mat precis som förut.

När prinsessan och tjänaren kom hem igen, frågade drottningen tjänaren, om han hade sett något. Men han hade inte sett något och visste inte en gång att han hade sovit.

Nästa dag sände styvmodern en annan tjänare efter prinsessan. Han hade två ögon som en vanlig mänska. Men stuten lärde prinsessan att hon skulle säga tvåöga sov. Då somnade tjänaren och när han kom hem igen visste han inte mer än den förste tjänaren. Och inte ville prinsessan ha någon mat. Hon hade blivit ändå vackrare och såg inte ut som om hon hungrade.

Nästa dag när prinsessan gick fick hon med sig en tjänare som hade tre ögon, det tredje satt mitt i pannan. När de kom ~~XXXX~~ till skogen, glömde prinsessan att säga, "treöga sov!" Hon sade bara, "tvåöga sov!" och därför somnade inte det ögat som satt i pannan, på tjänaren. Nu fick tjänaren se, hur prinsessan tog en duk från den blå stutens rygg och bredde ut den på marken. Så sade hon: "Bord duka dig!" och så var där fullt upp med mat på duken. När hon hade ätit rullade hon in alltsammans i duken och stoppade den in i stuten.

Då sprang tjänaren hem och berättade det för drottningen. Men den blå stuten var kungens egendom och bodde i kungens stall och nu beslöt drottningen att den skulle slaktas. Hon sände efter slaktaren och befallde honom döda stuten och gömma den.

När prinsessan fick veta att stuten skulle slaktas, gick hon för att ta farväl av den. När hon kom in i stallet sade den till henne: "Sätt dig upp på min rygg!" Och så sprang den djupt

in i skogen med prinsessan.--Där stannade den vid ett träd och sade till prinsessan att hon skulle klappa på trädet,så skulle hon få veta något som var mycket viktigt.Hon skulle klappa det tre gånger.

När hon klappade första gången,hörde hon en röst som sade:

"Skydda den blå stuten,för det är din mor."--När hon så klappade omigen,fick hon veta,att hon skulle följa stuten,men inte gå tillbaka till kungsgården.Och så levde de i skogen och väntade på att kriget skulle ta slut och kungen komma hem igen. Men när drottningen inte hörde av dem,trodde hon att de voro döda och sökte inte mer efter dem.

Så tog kriget slut och kungen kom hem."Var är prinsessan?"frågade han.--"Både hon och den blå stuten har gått sin väg.De äro nog döda,"sade styvmodern.--Men det kunde inte kungen tro,för han hade bett den blå stuten skydda prinsessan.och så gick kungen ut och sökte efter dem i skogen.Och där fann han dem och

prinsessan talade om, hur stygg styvmodern hade varit.

Kungen tog sin dotter och prinsessan med sig tillbaka till
kungsgården, men styvmodern och hennes döttrar jagade han där-
ifrån och sedan blev allt bra.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

20.
Gåta.

20

481

Gåta.

Två små springa före
två stora springa efter
de springa hastigt ibland
och sakta ibland
men nå aldrig varann.

Vagnshjulen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

21.
Gåta.

21

48I

Gåta.

Går uppför backe
går nerför backe,
men står aldrig stilla.

Stengärdet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

22.

22

481

Gåta.

Går och går men kommer aldrig
på fars boränne.(bordända.)

Klockan.

Gåta.

Går och går men kommer aldrig
till dörren.

Klockan.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta

24
481

Gåta.

Runt som solen

svart som jorden

å en stärt(stjärt)i ena ändan.

Pannjärnet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gåta.

25

481

Gåta.

Där kom en herre ridandes,
där kom en jungfru gåendes
Han stack sitt röda
i hennes blöda,
och så red han av med stumpen.

En flicka får ett körsbär av en
ridande man, som behåller skaftet
i handen när han rider vidare.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

26.
Gåta.

26

481

Gåta.

Där står en man
på kullalann,
han heter Peder Dixman
och kommer man nära honom så sticks han.

Tisteln.

På ett barndop för ungefär 15 år sedan hände det att ett
ljus mitt under ceremonien föll av staken ~~och~~ slocknade.
Det var ett tecken till att barnet skulle dö innan årets
slut. Det dog också några månader efter dpoet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

28.
Barndopsseder.

28
481

Fästefolk skulle aldrig stå fadder åt samma barn. De bli
då aldrig gifta.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

29.
Barndopsseder.

29
481

Man fick aldrig neka till fadderskap, ty då blev barnet nekat
i hela sitt liv.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Barndopsseder.

30.
30
481

Faddergåvan var vanligen 1 spec.riksdaler jämte förning.

Dopvattnet tillvaratogs och användes att tvätta bort
sjukdomar på barnet med.

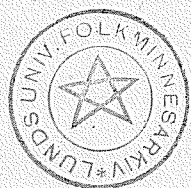
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

72.
Rev(ring)orm.

32
481

Fru A:s mormor botade revormar så, att hon tog en knappnål
ritade med den runt om ormen, tills blod sprang fram, rista-
de sedan bärarens förnaamnsinitial i ringen (alltså mitt i
ormen) och spottade slutligen på den. Fru A blev själv behand-
lad en kväll och vaknade nästa morgon utan revorm.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

sid. 33
acc. no. 481

Landskap: Skåne
Härad: Albo
Socken: S:t Olof

Upptecknat av: Fru Majken Arndt

När grunden till ett hus lades skulle man i den inmura en
flaska med pengar.

Den som byggde ett hus, skulle inte låta bli att hålla rese-
gille, när takstolarna var resta, för då blev där aldrig nån
tur med huset.-På resegillet bjöds på traktering och som
gillestecken satte man upp "krona och krans", en stång med
tvenne lövringar i toppen, vinkelrät mot varandra.